

جناب آقا عبد الکریم علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هو الابهی

ای نجم لایح در افق محبت الله نغمه جانفزای رحمانی که از حنجر روحانی آن بلبل گلبن معانی ظاهر بسمع وجدانی این مشتاقان جمال یزدانی رسید مورث روح و ریحان شد و باعث وجد بی پایان سبحان الله نفحات قلوب احباء الله مشام جان را معطر نماید و نسائم گلشن ارواح دوستان دل و روانرا باهتزاز آرد

خدایا این چه فضیلتیست که عنایت فرمودی و این چه احسانیتیست که ارزان کردی قلوب را حکم قلب واحد دادی و نفوس را رابطه شخص منفرد اجسامرا احساس جان عنایت کردی و اجساد را ادراک روح و روان این ذرات ترائیه را بشعاع آفتاب رحمانیه نمایش و وجودی عنایت کردی و این قطرات فانیه را بامواج بحر احدیت هیجان و طوفان مرحمت فرمودی

ای توانائی که گاه را قدرت کوه عنایت کنی و خاک را جلوه گاه آفتاب پرشکوه فرمائی لطف و مرحمتی که بر خدمت امرت قیام نمائیم تا در بین ملاء امکان شرمسار نگردیم و البهَاء علیک ع ع